

209.

Od Kyjova.

Erb. 171, Suš. 437.

Živěji.

Na Ve - le-hra-dě krá - sný dům, na Ve - le-hra-dě krá-sný dům,

mám tam ga-lán-ku, Bože můj, mám tam galánku, Bo-že můj.

[: Na Velehradě krásný dům, :]
[: mám tam galánku, Bože můj. :]

[: A v té zahrádce jábлоňka, :]
[: sadila ju tam miřenka. :]

[: Naši ně za ňu nedajú, :]
[: protože jí tam neznajú. :]

[: Dyž tú jabłoňku sadila, :]
[: tyto slova k ní pravila : :]

[: Ale já ju tam dobře znám, :]
[: protože za ňu chodívám. :]

[: Dorost, jabłoňko, po roce :]
[: dones jablýčko, žebo dvě. :]

[: Ona má lúky zeřený, :]
[: na nich se pasú jeření. :]

[: Dones červený k bílýmu, :]
[: já ich zanesu milýmu. :]

[: A na té druhé, široké, :]
[: pasú se husy divoké. :]

[: Kerá panenka poctívá, :]
[: zdaleka chlapcom vyhýbá. :]

[: A na té třetí nic néni, :]
[: enom zahrádka kaméni. :]

[: A dyž ím vyhnút nemože, :]
[: začerveňá se jak růže. :]

210.

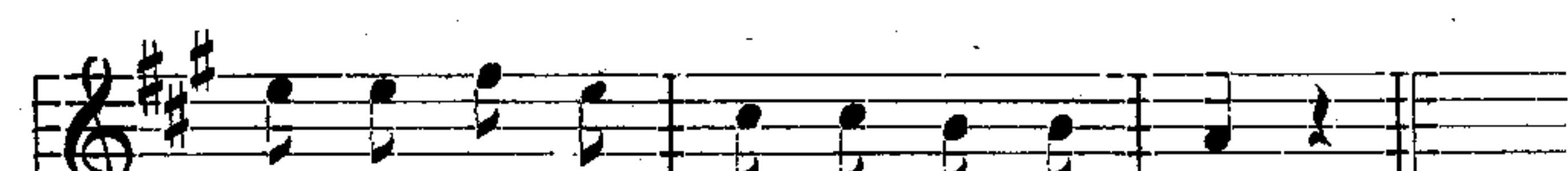
Z Líšně.

Mám já v měste-čko je-dno panno mé-nem Anno, ménem Mar-já-

no; pří-mě-ní má hrdinská — šak to ví-me Líšenská —, že ne-kvě-te

v celém svě-tě rů - že tak he - zká.